

opusdei.org

Agent KGB a taliansky inžinier

V 70. rokoch zažil Salvatore, ktorý sa práve vtedy stretol so sv. Josemaríom, dobrodružstvo hodné špionážneho románu.

24.08.2021

Počas studenej vojny sedia v jednom z viedenských palácov dve delegácie vedcov – jedna zo Spojených štátov amerických a jedna zo Sovietskeho zväzu. Okolo nich sú diplomati, špióni a agenti zodpovední za presadzovanie záujmov politických frakcií, ku ktorým patria. Je to

stretnutie Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu OSN (IAEA, založená v roku 1957).

Počas prestávky osloví ruský agent mladého talianskeho inžiniera a volá na neho menom „Salvatore“. Ako zistil ruský agent meno inžiniera, ktorý sa podobného stretnutia zúčastnil prvý raz a nikoho tam nepoznal? Musíme sa vrátiť o pár rokov späť.

Priateľstvo so svätým Josemaríom

Salvatore sa narodil v roku 1941 a bol profesorom podzemnej hydrauliky na strojníckej fakulte univerzity v Kalábrii. Skôr ako sa stal profesorom, pracoval vo výskumnom laboratóriu CNEN (Národný výbor pre jadrovú energiu), z ktorého sa v roku 1982 stala ENEA (Jadrová energia a alternatívna energia).

Salvatore bol od roku 1967 supernumerárom Opus Dei. V roku

1970 sa oženil s Frankou. Dva dni po svadbe mal s manželkou možnosť spoznať sv. Josemaríu. O pár rokov neskôr mali možnosť sa s ním opäť stretnúť. Pri tejto príležitosti sa Salvatorova manželka spýtala sv. Josemaríu, ako by sa mohla modliť, keď deti plačú a kričia. Sv. Josemaría odpovedal, že detský plač je pre Pána ako hudba, ktorá vychádza z katedrálneho organu. Salvatore požiadal sv. Josemaríu o radu, ako uskutočniť apoštolát v akademickom prostredí, ktoré bolo v tých rokoch veľmi ideologické a bolo v rozpore s kresťanskou kultúrou. Zakladateľ Opus Dei navrhol, aby sa nesnažil byť „kazateľom“, ale aby vydával svedectvo svojou radosťou z toho, že je Božím dieťaťom.

Keď svätý Josemaría dostal list od Salvatora, v ktorom ho informoval o smrti svojej prvej dcéry a o tom, ako obetoval svoje utrpenie Pánovi na osobitný úmysel Opus Dei (t. j.

dosiahnutie správnej právnej formy Opus Dei), zakladateľ okamžite odpísal.

Zoznámenie sa s agentom KGB

Jedného dňa sa v Salvatorovej kancelárii objavil ruský výskumník, ktorý na papieri vyzeral dôveryhodne, no podľa Salvatora sa snažil v jeho meste vytvoriť bunku KGB. Salvatore vysvetľuje: „Pochopil som, že jeho prvým cieľom bolo, aby sa všetci vedci v našom laboratóriu stali podporovateľmi CGIL (Talianska federácia odborových zväzov združených v komunistických stranách). Ale ja som nebol ochotný to spraviť.

Každé ráno asi počas jedného mesiaca sa ruský výskumník objavoval v laboratóriu s osobou, ktorá nejavila záujem o vedecké diskusie, zostávala bokom a čítala noviny. Ten človek bol členom komunistickej strany Sovietskeho

zväzu, pravdepodobne zodpovedný za dohľad nad výskumníkom, aby sa nepokúšal hľadať politický azyl.

Jedného dňa ich Salvatore oboch pozval na obed. Spomína na to takto: „Vďaka Bohu som mal príležitosť porozprávať sa s nimi o niektorých témach kresťanského života.“ No zdalo sa, že jeho slová nezanechali žiadny dojem.

Ruský bádateľ, ktorého Salvatore považoval za agenta KGB, mu každý deň rozprával o filozofických témach veľmi blízkych marxizmu. Aj napriek tomu sa však stali dobrými priateľmi. Len krátko po tom ruský výskumník a jeho „dozorca“ zmizli.

Naspäť vo viedenskom paláci

Neskôr sa Salvatore stal talianskym zástupcom MAAE vo výbore pre výskum účinkov černobyľskej katastrofy na podzemné vody. A tak sa náš príbeh vracia do viedenského

paláca, miesta stretnutí
najvýznamnejších ruských,
amerických a európskych vedcov.

Salvatore bol na stretnutí IAEA prvýkrát a nikoho z účastníkov stretnutia nepoznal a v nijakom prípade nemohol poznať. A tak keď počul, že na neho volá jeden z Rusov vlastným menom, bol mladý taliansky inžinier nesmierne prekvapený: „Z toho, ako sa na mňa pozrel a že ma zavolať po mene, mi bolo hneď jasné, že presne vie, kto som. Intenzívne sa na mňa pozeral svojimi modrými očami. Myslím si, že premýšľal, či ešte existuje možnosť, aby si ma získal na svoju stranu. Už to nebolo potrebné; po niekoľkých sekundách mi podal ruku, akoby mi chcel zablahoželať k pevnému odmietnutiu. Pevne som ho držal. Nerozprávali sme sa a už sme sa nikdy nevideli.“

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/agent-kgb-a-taliansky-
inzinier/](https://opusdei.org/sk-sk/article/agent-kgb-a-taliansky-inzinier/) (16.03.2026)